

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 23T/156/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5715011530
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Medved'
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2016:5715011530.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Martine v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Medved'a a prísediacich Jaroslava Dzureca a Dariny Hatarovej, na hlavnom pojednávaní dňa 2.6.2016, v trestnej veci proti obž. S. Š., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák., takto

rozhodol:

Obžalovaný S. Š.D., R.. X.X.XXXX C. K., T. D. K., K.. Z. XXXX/XX, t. č. v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Žiline,

uznáva sa za vinného, že

od presne nezisteného dňa od roku 2013 do 22.7.2015 v Martine v mestskej časti Košúty v priestoroch trvalého bydliska na ul. K.. Z. XXXX/10 ako aj na iných miestach v meste Martin, najmä v priestoroch obchodného domu J., opakovane psychicky ubližoval svojej manželke U. Š., R.. X.X.XXXX, T. D. K. -J., K.. Z. XXXX/XX, a to takým spôsobom, že keď bol pod vplyvom alkoholu, sústavne vulgárne nadával, vykrikoval jej, že mu je neverná, pľul na ňu, resp. pľul po byte, pričom jeden deň na ňu pľul hodinu vkuse a súčasne jej vulgárne nadával, bezdôvodne na ňu žiarlil, rušil ju v noci, pričom chodil za ňou do izby, sadal si na posteľ a svietil jej baterkou do tváre, prípadne ju stále budil a vulgárne jej nadával, vyhrážal sa jej vyskočením z balkóna, hovoril jej, že chodí za ich synom do Záturčia, s ktorým má pohlavný styk, sledoval ju doma, ako aj v zamestnaní, viackrát denne jej telefonoval do zamestnania, aj niekoľkokrát za deň za ňou chodil zamestnania, do priestorov obchodného domu J., kde pracuje ako predavačka v pekárni, kde jej pred zákazníkmi vulgárne nadával, vykrikoval jej, že mu je neverná, pľul na ňu, hádzal do nej peniaze, pričom takto bol za ňou v zamestnaní viackrát aj dňa 30.6.2015, pričom podľa znaleckého posudku z odboru psychológia, odvetvia klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých vyplýva, že znalecké dokazovanie u U. Š. preukázalo masívne známky psychickej traumatizácie, ktorá má korene ešte v citovej deprivácii z detstva, a ktorá sa v plnej miere rozvinula až v posledných rokoch v súvislosti s konaním obvineného,

t e d a

- týral blízku osobu spôsobujúc jej psychické utrpenie ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu a stresu a iným správaním, ktoré ohrozuje jej psychické zdravie a obmedzuje jej bezpečnosť,

č í m s p á c h a l

- zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák..

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 208 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. v spojení s § 74 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému ukladá ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Martine podal dňa 4.12.2015 na tunajšom súde obžalobu pod sp. zn. 1 Pv 322/15 zo dňa 3.12.2015 na obvineného S. Š., R.. X.X.XXXX C. K., a to pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. b/ Tr. zákona, na skutkovom základe ako je uvedený v obžalobe.

Senát Okresného súdu v Martine vykonal na hlavných pojednávaniach dokazovanie výsluchom obžalovaného S. Š.; výsluchom svedkyne poškodenej U. Š. a svedkov K. S., Q. Š., K.. E. F., K.. X. K. O. K.. J. N.; výsluchom súdnych znalcov PhDr. Jána Šútovca, PhD. a MUDr. Antona Stankoviča; prečítaním znaleckého posudku č. 16/2015 znalca z odboru psychológie, odvetvia klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých, poradenská psychológia a psychológia sexuality PhDr. Jána Šútovca, PhD. a znaleckých posudkov vypracovaných znalcami z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatria MUDr. Antonom Stankovičom a MUDr. Alenou Bubniakovou č. 45/2015 a č. 52/2015, podľa § 268 ods. 2 Tr. por. so súhlasom obžalovaného a prokurátora; ako i prečítaním listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise a spisov Okresného súdu Martin sp. zn. 0Tp/300/2015, 0Tp/58/2015, podľa § 269 Tr. poriadku.

Okresný súd Martin rozhodol vo veci rozsudkom č. k. 23T/156/2015-253 zo dňa 10.3.2016, ktorým obžalovaného S. Š. uznal vinným zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., za čo ho odsúdil na trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň súd podľa § 73 ods. 2 písm. c/, písm. d/ Tr. zák., § 74 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému uložil aj ochranné opatrenie - ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie obžalovaný prostredníctvom obhajcu ako i prokurátor, a to proti výroku o vine aj treste. Prokurátor podal odvolanie v neprospech obžalovaného. Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 3To/36/2016-332 zo dňa 28.4.2016 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil podľa ust. § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Tr. por. a vec vrátil podľa § 322 ods. 1 Tr. por. okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Odvolací súd v odôvodnení zrušujúceho uznesenia v podstate poukázal, že v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku došlo k procesným pochybeniam, ktoré majú za následok porušenie práva obžalovaného na obhajobu. Podľa záveru odvolacieho súdu vzhľadom na nesprávny postup orgánov prípravného konania v súvislosti so začatím trestného stíhania a vznesením obvinenia obžalovanému sú výsluchy svedkov, vykonané pred vznesením obvinenia obžalovanému procesne nepoužiteľné a preto na ne nemožno prihliadať ako na dôkazy (výsluch svedkyne poškodenej U. Š. dňa 21.7.2015 a svedkyne K. S. dňa 22.7.2015 pozn.). Krajský súd tiež považoval za opodstatnenú námietku obžalovaného, že i výpoveď svedkyne poškodenej U. Š., po vznesení obvinenia dňa 23.7.2015 nebola vykonaná zákonným spôsobom, nakoľko svedkyňa nebola riadne poučená ako manželka obvineného o práve odoprieť vypovedať v zmysle § 130 ods. 1 Tr. por. Povinnosťou súdu prvého stupňa bude v ďalšom konaní doplniť dokazovanie v naznačenom smere, aby bolo možné objektívne posúdiť, či obžalovaný sa dopustil útokov voči poškodenej v takom rozsahu ako je uvedené v obžalobe a či tieto útoky trvali počas obdobia, ktoré je možné v zmysle Trestného zákona považovať za dlhší čas.

Podľa § 327 ods. 1 Tr. por. súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Senát Okresného súdu Martin v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu doplnil dokazovanie opätovným výsluchom svedkyne poškodenej U. Š. a svedkyne K. S. ako aj prečítaním ďalších listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise podľa § 269 Tr. por. a rozhodol vo veci odsudzujúcim rozsudkom.

V súlade s ust. § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. súd hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Obžalovaný S. Š. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o svojich právach v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku využil svoje právo a vo veci odoprel vypovedať. Súd preto podľa § 258 ods. 4 Tr. por. na návrh prokurátora prečítal zápisnicu o výsluchu obžalovaného, ktorý vypovedal v procesnom postavení obvineného v štádiu prípravného konania dňa 23.7.2015 (zápisnica o výsluchu na č.l. 19 - 22 spisu). Vo svojej výpovedi uviedol, že pracoval takmer 43 rokov na STK v Žiline. Potom mal zdravotné problémy s trombózou a bola mu diagnostikovaná epilepsia, tak odišiel na invalidný dôchodok. Deprimovalo ho, že už nie je pracovne aktívny a spôsobilý a tak upadal postupne do nejakej depresie, ktorú riešil požívaním alkoholu. Snažil sa aj ísť na protialkoholické liečenie, bol dvakrát na liečení dobrovoľne, no vždy keď sa vrátil domov začal znova piť. Medzi ním a manželkou vznikali problémy ako v každom manželstve a tým, že bol pod vplyvom alkoholu tieto problémy s ňou nezvládal a veľakrát bol voči nej dosť vulgárny. Keď nemá vypité, tak jej nenadáva, spolu chodia venčiť psa, na zmrzlinu, pomáha v domácnosti, aj varí. Je pravdou, že keď si vypije, tak jej vykrikuje, že je piča, kde má toho kokota a žiarli na ňu. Je tiež pravda, že chodí za ňou do práce v J. do cukrárne. Párkrát bol za ňou opitý a je možné, že jej nadával pred zákazníkmi, že kde má toho kokota a iné. Na toto si ale nepamätá, to mu potom povedala manželka. Pamätá si, že bol za ňou jeden krát. Vie, že ho vtedy manželka nahnevala a on opľul sklo na vitríne tej cukrárne. Bol za ňou v práci aj za triezva, kde ona sama volala, že má prísť na kávu a koláč. To, že jej mal povedať, že je piča, kurva, kurví sa, kde má toho kokota čo ju preťahuje, tak to jej povedal iba jeden krát, na iné si nespomína. To, že by ju mal fyzicky napádať, ako že jej dáva údery do tváre aj pästami alebo zaucha si nepamätá, ale asi by si to nedovolil, nakoľko ju má rád. Nepamätá si, že by mal na manželku pľuť. Tiež si nespomína, že by mal na manželku pľuť v J., hádzať do nej peniaze alebo jej nadávať pred zákazníkmi. Asi bol pod vplyvom alkoholu a vtedy si veci nepamätá. Nespomína si, že by jej mal 30 krát za deň volať. Tiež chodí spávať s lampášom, keby náhodou potrebuje ísť na WC a preto je možné to, čo uvádzala manželka, že jej svieti baterkou do tváre a budí ju, tak to môže byť pravda, ale vtedy má vypité, nepamätá si na to. Nevie o tom, teda si nepamätá, že manželke hovorí, že syn ju preťahuje. Môže byť, že týmto správaním voči manželke jej spôsobuje stres, psychické utrpenie a že ju týmto trápi. Vie, že manželka tiež navštevuje MUDr. Fedákovú, ale nehovorila mu prečo k nej chodí. Táto situácia ho veľmi mrzí, ľutuje to, za triezva by toto manželke určite nerobil, má ju rád. Toto všetko čo sa u nich deje len kvôli tomu, že má vypité. To, že mal na manželku vyťahovať sekeru a mal jej povedať, že jej odtne hlavu, rozhodne pravda nie je. Pamätá si, že sa hádali a v rámci toho jej povedal, že bude lietať sekera, ale určite to nemyslel tak, že jej ublíži alebo odtne hlavu. Je ochotný dobrovoľne sa podrobiť protialkoholickému liečeniu, lebo si je vedomí, že všetky jeho problémy pramenia z toho, že požíva alkohol. So svojou manželkou chce žiť. Toto svoje konanie ľutuje.

Svedkyňa poškodená U. Š. na hlavnom pojednávaní dňa 4.2.2016 vypovedala, že s obžalovaným mali pekné manželstvo, vychovali tri deti. Manžel bol pracovitý, pomáhal v domácnosti, upratoval. K problémom začalo dochádzať v roku 2011, kedy začal viac popíjať. Vtedy sa to zhoršilo, dostal sa na protialkoholické liečenie. Keď sa vrátil po troch mesiacoch, tak dva roky pracoval. Znovu začali problémy v roku 2014, kedy bol znovu na protialkoholickom liečení v Sučanoch. Keď sa odtiaľ vrátil, bol tam 3,5 mesiaca, užíval veľa liekov, asi 13 druhov. Vtedy to bolo trochu lepšie. Potom začal lieky vysadzovať, požívať alkohol a zhoršilo sa to tak, že mal epileptické záchvaty, odpadával aj 5x denne. Prekonal delírium. Ona trestné oznámenie podala na základe toho, že pil a potom začal za ňou chodiť do roboty, do J.. Hanbila sa, nechcela prísť o robotu. Volala s MUDr. Fedákovou, ktorá jej povedala, že ho môže prijať

len na dva dni. Teda musel by sa liečiť dobrovoľne. Poradila jej, že môže podať trestné oznámenie, aby bolo liečenie nariadené súdom. Teda ona chcela len toľko, aby mu bolo uložené protialkoholické liečenie. Do J. začal za ňou chodiť od polovice júna 2015 do toho júla, kedy podala trestné oznámenie. Keď vysadil lieky, tak sa správal ako nepríčetný. Keď prišiel do toho J., ani nevedel, kde je. Jeho správanie nepociťovala ako týranie, ale ako správanie chorého človeka. Keď bol normálny, tak ho aj sama zavolala do J. na kávu. Nemá obavy z konania svojho manžela. Manželia sú od roku 1979. Manžel pracoval až do februára 2015, kedy sa mu zhoršil zdravotný stav. Odvtedy je na invalidnom dôchodku. Pracoval na železnici ako vozmajster. Pracoval na turnusy, teda denná, nočná a potom tri dni voľna. Bol spoľahlivý. Išiel, keď ho z práce zavolali. Pokiaľ sa manžel správal tak, ako povedala, teda ako nepríčetný, ona mala obavu skôr o neho než o seba, aby sa niečo nestalo. On si napríklad dal stoličku na balkón, že vyskočí. Keď bol triezvy, tak bol normálny. Psychiatrickú ambulanciu navštevovala od roku 2013. Bolo to z toho dôvodu, že to už psychicky nezvládala. Prišla z práce, kde bola 8 hodín a on bol opitý, nemohla spať. Mala predpísané lieky na ukludnenie. Toto správanie vnímala, pociťovala ťažko. Keď človek príde z práce, manžel bol opitý. Nezvládala to, trápilo ju to. Trápilo to aj ich deti. Čo sa týka práce, tak najprv jej vyvolával s tým, že jej mrzko nadával. Potom za ňou prišiel aj do práce. Tiež jej tam nadával, kopal do dverí. Nadával mrzko, vulgárne. Ona sa hanbila, lebo to bol obchod, chodilo tam veľa ľudí. Znovu chce uviesť, že trestné oznámenie podávala len preto, aby išiel na súdom určené liečenie. Sama bola podať trestné oznámenie. Keď bola potom predvolaná na políciu ako svedkyňa, vedela pre aký trestný čin je vznesené trestné stíhanie. Jej výpoveď z 23.7.2015 bola pravdivá.

Vo svojej ďalšej výpovedi na hlavnom pojednávaní dňa 2.6.2016 uviedla, že ona síce povedala, že od roku 2011 sa to začalo, ale nepovedala čo sa začalo. V roku 2011 začal manžel vo väčšej miere popíjať alkohol. V decembri 2011 dostal epileptický záchvat. Mal rizikové zamestnanie, v robote nepil. Tri dni robil a štyri dni mal voľno. Následne na to sa dostal na prvé liečenie. Ten záchvat sa liečil tak, že bol dva týždne na psychiatrii. Potom mu doktorka vybavila protialkoholické liečenie v Považskom Chlmci. Bol tam tri mesiace. Zamestnávateľ ho zobral do práce aj potom. Pracoval na železnici. Je to rizikové pracovisko, tak mu dávali fúkať. To, čo rozprávala pred vyšetrovateľkou sa dialo v mesiaci jún a júl 2015. Vyšetrovateľka ju hneď na začiatku určila ako psychicky týranú osobu, na základe toho napísala za ňu slohovú prácu a na základe dvoch mesiacov to vyhodnotila ako od roku 2011. Výpoveď čo je vo vyšetrovacom spise nie je prepis jej slovného prejavu. Nevie aký dôvod k tomu mala vyšetrovateľka. Odpovedala jej asi na päť viet. Myslela si, že keď je vyšetrovateľka skúsená, že to napíše tak ako bolo. To správanie manžela trvalo 2 mesiace pred vzatím do väzby, čo bolo 24. júla 2015. V roku 2015 manžel išiel na invalidný dôchodok. Do mája užíval lieky a v polovici toho roku dostal delírium a epileptické záchvaty. Užíval trinásť liekov denne. Postupne sa to nabaľovalo. Užíval to asi rok predtým, ale vo väčšom množstve od januára. Liečil sa na psychiatrii. Predpisovala to MUDr. Fedáková, aj neurologička. To, že mu je neverná, boli posledné dva mesiace, každý deň aj niekoľko krát. Začalo to v J., kde pracovala v pekárni. Chodil tam za ňou. Prišiel pred pult ako zákazník a tam hovoril, že ty piča, kde máš toho kokota, čo ťa trká. To sa opakovalo. Nevie koľkokrát, ale bolo to niekoľkokrát denne. Aj telefonoval. Keď robila v mesiaci 15 krát, tak 15 x prišiel. V práci to vnímala aj kolegyňa. Zákazníci si to tak nevšimli. On to nevykrikoval nahlas. Pľul na ňu doma. Sedel oproti nej a pľul, a začal ty kurva, ty piča. Musí podotknúť, že vždy to bolo, keď bol opitý. Inak žili normálne. Bývali len oni dvaja. Strach z neho nemala. Trvalo to väčšinou kratšie, potom si ľahol a spal. Ten stav by popísala, že ani nevedel, čo robí. Keď prekonal delírium bola tam porucha mozgu. Bol nepríčetný. Chodil a pľul, aj stále nadával, pokiaľ bol opitý. Nie je pravda, že ju udieral. Ani ju nebil, fyzicky nenapadol, nedával jej facky. V noci nemohol spať, tak chodil po byte s baterkou. Keďže chodila do roboty, bola nevyspatá. Nebudil ju, ale rušilo ju to chodenie s baterkou. Je pravda, že si sadol na posteľ s tou baterkou a tým pádom nemohla spať. Nič nechcel, len sedel, nemohol spať. Nebolo to ale vedomé, mal poruchu mozgu. Nebolo to ako týranie. To so sekerou nebola pravda. On jej stále nadával až ju to napálilo, tak povedala, že keď mu to tak chýba, tak mu dovedie buzerantov. Povedal, nech ich dovedie a poodtína im hlavy. Čiže to nepovedal na ňu. Išiel do pivnice a doniesol nejaké ohreblo, čo je také kladivo alebo čo to bolo. Hovoril aj na syna, s tým pohlavným stykom. To hovoril doma. To hovoril na každého. Trestné oznámenie je len za 2 mesiace - jún a júl 2015. Keby vedela, že sa toto stane, tak na neho nedá ani trestné oznámenie. Manžel je už dlho vo väzbe a pýta sa za čo? Nechcela to takto. Myslela si, že vyšetrovateľka napíše, aby išiel na liečenie a tým to zhaslo. Keby jej povedala, že pôjde do basy, tak to neurobí. Okrem toho, že chodil za ňou nadávať do zamestnania, aj pľul a hádzal po nej peniaze. Toto sa dialo iba jún a júl 2015. Dovtedy sa tá choroba moc neprejavovala tak negatívne. Každý si vypije, ale od roku 2011 začal viac piť. Keď bol opitý, tak nebol problém, ľahol si a spal. Ale čím viac pil, mal poruchu spánku a nemohol spať. Začal odpadávať a bol častejšie v nemocnici. Kvôli alkoholu sa nehádala s ním, snažila sa mu dohovoriť, že skončí zle. V roku 2013 začala chodiť k MUDr. Fedákovovej, keďže ochorel ich syn, mal zápal pankreasu. Syn sa volá N.

Š.. Štyri mesiace chodili do nemocnice a modlili sa, aby prežil. Mal dve operácie a dostal sa z toho. Dnes je z neho invalid, má problémy aj finančné aj psychické. Manžel ju držal nad vodou a pomáhal jej. Má aj potvrdenie od MUDr. Fedákovej, že v roku 2013 mala depresie kvôli chorobe syna. Dňa 18.4. tohto roku nastúpila zase na psychiatriu, lebo nezvláda to, že manžel je vo väzbe. Stále sa teda lieči a nik ju netýra. Tie vulgárne nadávky pociťovala ako správanie chorého človeka. Normálny človek toto nerobí. Prekonal delírium, denne odpadával aj viackrát. Nepociťovala to ako týranie. S manželom je v styku, každý mesiac chodí za ním, štyrikrát do mesiaca si píše. Tieto svoje psychické problémy, na to sa jej nikto nepýtal, čo bolo v roku 2013. Keby sa boli spýtali, povedala by, prečo chodila na psychiatriu. Hneď sa určilo, že bola psychicky týraná. Nevie či si znalci preštudovali zdravotnú dokumentáciu. Trestné oznámenie podávala, lebo sa dohodla s MUDr. Fedákovou. Jednalo sa, aby išiel na súdom určené liečenie, o nič iné. V minulosti mal prvé protialkoholické liečenie v roku 2011 a druhé v roku 2014. To bolo dobrovoľné a trvalo tri a pol mesiaca. Moc mu nepomohlo. Dňa 2.7.2015 si nepamätá, či bola u MUDr. Fedákovej. Ak tam je taký záznam, tak asi áno. To, že má strach, že príde o prácu písala vyšetrovateľka. Bála sa, že príde o prácu, bolo jej nepríjemné, keď tam chodil vykrikovať. Nevnímala to ako psychické týranie alebo obťažovanie na pracovisku. SBS-kári to riešili, dohovorili mu a išiel vonku. V roku 2013 napísal súdny znalec, že bola psychicky týraná. Vie, že tam boli testy a dotazníky v posudku. Nevie ako si má vysvetliť ich výsledok. So znaleckým posudkom PhDr. Šútovca oboznámená nebola. Nie je stotožnená s jeho záverom. Jej sa to rozvinulo nie len z detstva, ale aj keď syn ochorel v roku 2013 a trvá to do dnešného dňa.

Svedkyňa K. S. vo svojej výpovedi pred súdom dňa 25.2.2016 uviedla, že je kolegyňa s manželkou obžalovaného. Pracuje v J., v mäsiarni s tým, že poškodená pracuje oproti v cukrárni. Obžalovaného pozná len z videnia. K veci môže uviesť len toľko, že obžalovaný pokiaľ tam chodil, tak bol normálny. Potom jej poškodená hovorila, že vysadil lieky a začal popíjať s tým, že hovorila, že to boli posledné dva mesiace. Kedy to malo byť, to si nepamätá. Pokiaľ vypovedala na polícii v júli 2015, tak potom to boli tie dva mesiace predtým. Hovorila jej, že ju manžel chodí obťažovať. Bála sa o zamestnanie. Hovoril aj také veci, ktoré nemal. Prišiel tam, obťažoval ju rôznymi sexuálnymi hrádkami. Išlo o gestá. Tiež hovoril napríklad, že sa chodí kurviť. Prišiel tam napríklad aj 7-krát za deň. Ona to tiež vnímala tak, že by sa hanbila. Ešte si spomína, že jej poškodená hovorila, že ako vysadil tie lieky a začal piť, že to už nie je normálne. Teda, že doma trpia a on ju psychicky týra. Hovorila jej, že doma je to to isté, ako bolo aj tam. Vzťah s poškodenou majú kamarátsky ako kolegyne. Videla na nej, že ju niečo trápi. S tým, čo uviedla sa jej zdôverila. So všetkým sa jej nezdôverovala. Pamätá si, že raz volali aj políciu do J. s tým, že túto volali asi SBS-kári. Čo sa tam predtým dialo nevie, obžalovaného odtiaľ potom vyviedli von. Ona videla, že obžalovaný tam chodil poškodenú obťažovať. Videla napríklad, ako jej ukazoval tie gestá, niečo jej povedal a odišiel. Nejaký fyzický útok nevidela. Vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní dňa 2.6.2016 ďalej vypovedala, že tieto problémy boli odkedy obžalovaný prišiel z liečenia - od mesiaca jún 2015. Predtým ho nepoznala. V J. robí od roku 2014, tak ku koncu roka. To, že povedala, že tie problémy boli už rok predtým je klamstvo. Vyšetrovateľka jej kládla otázky, ona odpovedala a je to inak napísané. Posledné 2 mesiace ju chodil obťažovať možno 3 - 4 x do týždňa. Obťažoval v robote a poškodená sa bála o robotu. To bolo iba o tom, že jej nadával a to je všetko. Keď prišiel bol vulgárny, nadával a ukazoval jej gestá vulgárne. Mohli to počuť kolegyne, možno aj zákazníci. Hodil po nej 20,-Eur, nie mince. Nekričal, iba to hodil po nej, bez slova. To, že poškodenej manžel robí doma bordel, to vie iba z počutia. Poškodená jej to povedala. Poškodená mala zlý pocit z manžela, keď tam za ňou chodil. Hovorila, že muž pije, to je všetko. Bežala raz za SBS-kármami, ale títo sa ho báli, lebo bol nepríčetný. Ona sa ho však nikdy nebála, nič by nespravil. Po prečítaní častí zápisnice o výsluchu svedkyne z prípravného konania zo dňa 23.7.2015 za účelom odstránenia rozporov vo výpovediach podľa § 264 ods. 1 Tr. poriadku svedkyňa uviedla, že nevie presný dátum odkedy je zamestnaná v J., tak jún - júl 2014. Obžalovaný tam chodil aj tak 7x za deň. Je pravda, že tam vykrikoval, že je kurva, piča, že sa kurví. Ukazoval aj gestá s rukami. Bol pod vplyvom alkoholu. Aj kričal vulgarizmy, kde má toho kokota, s ktorým sa kurví. Postavila sa pred neho to je pravda a on odišiel. Bola volaná aj polícia. Aj na U. pľul v J.. To, ako to mali doma vie iba z počutia od poškodenej. Ale nie to, že ju bije. To nevravela. Nevie prečo je to uvedené v jej výpovedi. To, že ju budil baterkou je pravda, ale ostatok nie je pravda. Nevie povedať ako sa do jej výpovede v prípravnom konaní dostalo to, že povedala, že ju bije a facká. Je pravda, že poškodená psychicky bola na dne. Podľa nej z toho, že manžel pil alkohol. Podľa nej si neuvedomoval, čo robí. Stalo sa, že prišiel do J. a urobil bordel. Potom prišiel zas a nevedel, čo urobil. Je pravda, že jej aj telefonoval každý deň na mobil. Volal jej, keď prišla do roboty, či je v robote. Vulgárny bol len voči poškodenej. Predtým si obžalovaného nevšimla, až keď sa so U. zblížila. Až potom ho začala vnímať. To bolo obdobie posledného jeden a pol mesiaca, až dva mesiace. Toto sa vlastne začalo

ako prišiel z liečenia. U. jej hovorila, že bol na protialkoholickom liečení. Nevie presne kedy prišiel, ani kde bol na liečení. Nevie, či obžalovaný mal okrem alkoholu iné problémy. Ako vysadil lieky, tak začal piť. Len to jej U. spomenula.

Svedkyňa K.. E. F., Q. U. N. O. N. O. C. K. pred súdom vypovedala, že poškodená je u nej evidovaná ako pacientka od 2.8.2013. Je liečená pre reaktívnu depresívnu poruchu spôsobenú nadmerným stresom, ktorý vyplýval z nepriaznivej situácie doma, čo sa týka manžela, syna, bolo toho na ňu veľa. Porucha bola tak intenzívna, že si vyžadovala farmakologickú liečbu. Konzum alkoholu riešili od začiatku - od augusta 2013. O problémoch v zamestnaní to riešili až v roku 2015. V júli 2015 bola len jedna kontrola, vtedy to riešili. Mala problémy také, že manžel na ňu žiarlil, že ho podvádza a hlavne to, že pije, toto bolo od roku 2013. Poškodená mala nasadenú antidepresívnu liečbu, lieky na ukladnenie v kombinácii s antidepresívami. V júli 2015 bola posledná kontrola, kedy jej boli predpísané lieky na 3 mesiace, potom už nedochádzala do ambulancie. Boli tam obdobia aj zlepšenia a väčšinou sa to prelínalo s tým, aké boli doma problémy. Na otázku, či s poškodenou prípadne riešili otázku liečenia obžalovaného, odpovedala, že áno. Vyplývalo, že problémy vyplývajú z toho, že požíval alkoholické nápoje, opakovane zahájil dobrovoľnú liečbu a túto potom nedodržiaval. Vyskytli sa potom problémy s poruchami správania. Povedala jej, aby podala trestné oznámenie s tým, aby mu bola nariadená ochranná liečba, keďže dobrovoľnú liečbu neakceptoval, nedodržiaval. Neskôr, asi v júli 2015 jej povedala, že už bolo začaté trestné stíhanie. V priebehu roku 2015 došlo u obžalovaného k intenzívnemu konzumu alkoholu s následným rozvojom delirantného stavu, čo je život ohrozujúci stav. Bol hospitalizovaný na psychiatrickej klinike v Martine. Napriek tomu, že ten stav bol závažný, po hospitalizácii pacient absolvoval len dve kontroly a následne znovu pokračoval v pití. Hospitalizácia mala byť konkrétne 30.3.-15.4.2015. Jednalo sa o odvykací stav, kedy sú vystupňované telesné prejavy organizmu sprevádzané halucináciami, čiže jedná sa o závažný psychotický stav. V období delíria môže dôjsť k zástave srdca a následne k úmrtiu. S takýmto stavom musel byť hospitalizovaný. Prepustený bol potom, keď už tento stav netrval. Na otázku, či takýto stav požívania alkoholu mohol mať vplyv na rozpoznávacie a ovládacie schopnosti obžalovaného, odpovedala, že rozpoznávacie aj ovládacie schopnosti mohli byť znížené. Pokiaľ ide o uvádzané poruchy správania u obžalovaného, tak pokiaľ to konzultovala s ním, ako aj s manželkou, tieto sa prejavovali podozrievavosťou, žiarlivosťou, až so sklonmi agresivity voči manželke. Teda väčšinou išlo o ponížovanie, obťažovanie, väčšinou slovného charakteru. Poškodenú to obmedzovalo, obťažovalo, zhoršovalo to ich spolužitie. O týchto okolnostiach jej hovorila poškodená s tým, že spomínala, že keď manžel pije, tak ju chodí obťažovať do zamestnania. Na otázku, či pri vyšetreniach s poškodenou vie vyjadriť svoj názor, či sa jej javilo, že poškodená je týraná, odpovedala, že pokiaľ by týranie chápala ako úmyselné konanie, vedome niekomu ublížiť, tak nie, ale obťažovaním, správaním manžela bola. U poškodenej boli aj obdobia zlepšenia. Keď obžalovaný abstinoval, problémy neboli, keď popíjal, boli problémy. Keď bol na liečení, tak to bolo v poriadku, aj po liečení boli obdobia, kedy bolo všetko v poriadku, ale keď popíjal, tak tam bol dosť veľký problém. Čo sa týka obžalovaného, tento bol u nej vyšetrený prvýkrát v decembri roku 2011, kedy sa hlásil po prepustení z psychiatrickej kliniky v Martine, kde bol prijatý pre delirantný stav, absolvoval odvykaciu liečbu v Považskom Chlmcu. Následná kontrola v apríli bola tesne po tej liečbe, kedy porušil abstinenciu, t. j. nezvládal to v ambulantných podmienkach. Znova bol hospitalizovaný v novembri 2014, tam už bolo podozrenie aj na závažnejšie ochorenie kvôli tej žiarlivosti. Absolvoval odvykaciu liečbu v Psychiatrickej liečebni v Sučanoch. Kontroly boli veľmi sporadické, väčšinou vždy po recidíve. Jednalo sa vždy len o alkohol, bola tam aj ľahká organická porucha, spôsobená jednak alkoholom, ale ide u neho aj o epileptické záchvaty, ktoré zhoršujú kognitívne schopnosti. Posledná kontrola u obžalovaného bola v apríli roku 2015, znova po prepustení z hospitalizácie. Jeho stav nebol konštantný, boli obdobia zlepšenia, zhoršenia, keď sa to zdegradovalo, musel byť hospitalizovaný. Boli tam epileptické záchvaty, ktoré si vyžadovali ošetrovanie v nemocnici. Pred každou hospitalizáciou bol jeho stav akútny. Hospitalizovaný bol spolu 5-krát. Problémy so žiarlivosťou sa pridali v roku 2014 od mesiaca marec. Od r. 2014 do r. 2015 bola kombinácia problémov alkohol a žiarlivosť. V období mesiacov marec - apríl 2015 bol hospitalizovaný na Psychiatrickej klinike v Martine pre odvykací stav. Apríl, máj, jún chodil na kontroly a v tomto období tie 3 mesiace roku 2015 to bolo v poriadku. Stav bol zlepšený do júna a už v júli prišlo na pitie a znova sa vrátili tie ťažkosti, žiarlivosť, alkohol, keďže sa odmietal liečiť, prísť na kontrolu. Naposledy bol u nej 8.6.2015, kedy to bolo ešte v poriadku.

Súdny znalec z odboru psychológie, odvetvia klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých, poradenská psychológia a psychológia sexuality PhDr. Ján Šútovec, PhD. sa na hlavnom pojednávaní v celom rozsahu pridržiaval písomne podaného znaleckého posudku č. 16/2015. Naviac ešte doplnil,

že v znaleckom posudku opomenul uviesť výsledok jednej škály, a to škály pod skratkou STAI. Nič to ale nemení na záveroch posudku. Je to škála úzkosti a sú tam maximálne výsledky. Na otázku, na základe čoho dospel k záveru v odpovedi na otázku č. 1, že poškodená sa manžela bojí, vníma ho ako nedôvodne podozrievavého, žiarlivého a agresívneho, odpovedal, že k tomu záveru dospel na základe štúdia vyšetrovacieho spisu, detailného skúmania, analýzy celého problému ako aj výsledkov testov, vrátane vyššie uvedeného. Vyplývalo, že obvinený sa správa neprimerane, chodí za poškodenou do práce, kvôli čomu sa hanbí. Tiež sa bojí, že urobí chyby, keďže pracuje pri pokladni. Pokiaľ ide o časové obdobie, nejako seriózne, objektívne by to časovo nevedel vymedziť. Teda nejakú dobu, od ktorej bolo to jeho správanie také ako je popísané. Z obsahu vyplýva, že posledný rok sa intímne nestýkajú, každý spával v inej izbe. Tak už to je také markantné. Psychologická metodika identifikuje psychický stav v čase vyšetrenia, taká horizontálna rovina. Nejaký ďalší rozmer, vertikálny, časový tomu dáva anamnéza, resp. svedecké výpovede. Na otázku, aby sa vyjadril k odpovedi k otázke č. 2 znaleckého posudku, či je možné sa nejako vyjadriť, oddeliť traumatizáciu, ako uvádza v odpovedi, ktorá má korene v detstve a traumatizáciu spôsobenú konaním obžalovaného, odpovedal, že traumatizácia v detstve pripravila určitú pôdu pre traumatizáciu v dospelom živote. Za normálnych, bežných okolností sa táto traumatizácia postupne sanuje. Naopak, ak sa stretne s nejakým ďalším traumatickým vzťahom, tak tá symptomatika postupne bujnie. V danom prípade pre traumatizáciu nejaký základ bol a na tomto základe sa rozvíjala ďalej. Čo sa týka preukázaných zistení, tak jedná sa o masívnu úzkosť, teda extrémnu, ochromujúcu úzkosť, poruchy spánku, nadmernú opatrnosť, nadmerné predvídanie možných rizík, negatívnych udalostí. Je to subjektívne veľmi neprijemný stav. Odborný výraz je hypervigilita. Je to známka psychickej traumy.

Na základe písomne vypracovaného znaleckého posudku č. 16/2015 vypracovaného znalcom PhD. Jánom Šútovcom, PhD., súd ďalej zistil, že znalecké vyšetrenie konštatuje u poškodenej extrovertovaný temperament v neprirodzenej kombinácii s vlastnosťami ako je pasivita a neiniciatívnosť. Svedkyňa má nízku sebaúctu, je prispôsobivá, svedomitá a nedostatočne používajúca intelektový potenciál. Manžela sa bojí a vníma ho ako neodôvodnene podozrievavého, žiarlivého a agresívneho. Nemá tendenciu mu úmyselne škodiť. Vyšetrenie preukázalo masívne známky psychickej traumatizácie, ktorá má korene ešte v citovej deprivácii z detstva. V plnej miere sa rozvinuli až v posledných rokoch v súvislosti s konaním obvineného. Prejavujú sa ochromujúcou úzkosťou, depresiou s pocitom nedostatku energie a nefungujúceho tela, pocitmi beznádeje, nemožnosti úniku z bludného kruhu podozrení, hrubostí a ponižovania.

Súdny znalec MUDr. Anton Stankovič pred súdom vypovedal, že sa v celom rozsahu pridriava záverov znaleckého posudku o vyšetrení duševného stavu obžalovaného. U obžalovaného v čase spáchania trestného činu bola vylúčená patologická opitnosť, taktiež nebola zistená žiadna duševná choroba v čase spáchania trestnej činnosti. Bol zistený syndróm závislosti na alkohole a tiež ľahký organický psychosyndróm. Jedná sa o ľahké zníženie intelektových schopností. Nebola u obvineného zistená chorobná žiarlivosť, teda na úrovni bludov s tým, že žiarlivosť sa u neho prejavovala len v čase požitia alkoholu. Pokiaľ sa jedná o deliriozne stavy, ktoré prekonal v minulosti, jednalo sa o krátke prechodné, s psychotickým radikálmi. Tieto stavy odznali bez akýchkoľvek príznakov. Tiež trvá na závere, že u obžalovaného je doporučené nariadenie ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou. Na otázku, či boli narušené rozpoznávacie a ovládacie schopnosti obžalovaného v čase delíria, odpovedal, že konanie menovaného v sledovanej dobe spadá do rámca chovania v priebehu prostej formy opilosti. Neboli zistené žiadne známky duševnej poruchy s kvalitatívnymi zmenami duševnej činnosti. Delírium je psychotická porucha s kvalitatívnymi zmenami duševnej činnosti. Pokiaľ by sa jednalo o vysoký stupeň opilosti, tak ovládacie a rozpoznávacie schopnosti by boli u obžalovaného znížené len v nepodstatnej miere, a to z toho dôvodu, že tento je zvyknutý piť alkohol.

Zo znaleckého posudku o vyšetrení duševného stavu obvineného vypracovaného znalcami z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatria MUDr. Antonom Stankovičom a MUDr. Alenou Bubniakovou pod č. 45/2015 vyplývalo, že u obvineného nebolo zistené duševné ochorenie charakteru endogénnej psychózy. Jedná sa u neho o syndróm závislosti na alkohole na chorobnej úrovni (III. - IV. štádium podľa Jelínka) s depračnými zmenami osobnosti. Ďalej sa jedná o ľahký organický psychosyndróm s parciálnou deterioráciou psychických funkcií. Obvinený v čase trestnej činnosti mohol rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a jeho ovládacie schopnosti boli znížené iba v miere nepodstatnej v dôsledku požitia alkoholu. Pobyť obvineného na slobode je relatívne nebezpečný pokiaľ bude požívať alkoholické nápoje. Zistený ľahký stupeň deteriorácie intelektových

schopností a deparačné zmeny osobnosti nie sú takého stupňa, aby podstatným spôsobom narušili jadro osobnosti, ktorého súčasťou sú schopnosti rozpoznávacie a ovládacie. Prekonané deliriozne stavy boli krátkodobého, prechodného charakteru a po adekvátnej liečbe odzneli bez rezíduí. Pokiaľ ide o žiarlivecké prejavy, nejedná sa o chorobnú žiarlivosť, teda nejde o poruchu myslenia na úrovni bludu. Žiarlivecké tendencie sú naznačené len na osobnostnej úrovni a sú potencované a akcentované len pod vplyvom požitého alkoholu.

Zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. (Trestný zákon č. 300/2005 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2015) sa dopustí ten, kto týra blízku osobu alebo osobu, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobujúc jej fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť, a taký čin spácha závažnejším spôsobom konania. V zmysle ust. § 127 ods. 4, 5 Tr. zák. sa blízku osobou rozumie tiež manžel. Podľa § 138 písm. b/ Tr. zák. sa za spáchanie činu „závažnejším spôsobom konania“ o.i. považuje spáchanie činu po dlhší čas. Z hľadiska subjektívnej stránky sa jedná o úmyselný trestný čin, ktorý je už v základnej skutkovej podstate zločinom (§ 11 ods. 1 Tr. zák.).

Po vyhodnotení vykonaných dôkazov jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach aj po doplnení dokazovania po zrušení prvého odsudzujúceho rozsudku odvolacím súdom dospel senát okresného súdu k záveru, že obžalovaný S. Š. sa dopustil skutku tak ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku a tento právne kvalifikoval ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona. Súd sa nestotožnil s právnou kvalifikáciou skutku podľa obžaloby v prísnejšej skutkovej podstate § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák., vzhľadom na to, že v danom prípade nebolo bez dôvodných pochybností preukázané, že obžalovaný sa dopúšťal týrania poškodenej závažnejším spôsobom konania tzn. po dlhší čas. Hoci časovo je skutok ohraničený rokmi 2013 až 22.7.2015, z vykonaného dokazovania nie je možné urobiť záver o tom, že obžalovaný týral poškodenú nepretržite počas tohto celého obdobia. Už zo základnej skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej a zverenej osoby vyplýva, že musí ísť o konanie, ktoré prebieha v určitom dlhšom časovom období. V prejednávanej veci táto skutočnosť platí o to viac, že prioritne ide o týranie psychické. V danom prípade je síce toto obdobie dlhé viac ako dva roky, čo by v zásade napĺňalo kvalifikačný znak páchania činu po dlhší čas, avšak ako vyplýva z výsledkov dokazovania, konanie obžalovaného vo vymedzenom období nemalo charakter sústavnosti, bezprostrednej kontinuálnosti či opakovania v kratších intervaloch, ale skôr opakovania určitých časových úsekov s dlhším vzájomným odstupom - zväčša po absolvovaní hospitalizácie na psychiatrickej klinike a následnom protialkoholickom liečení, po ktorom nastalo zasa veľmi skoré porušenie abstinencie obžalovaným a postupné narastanie konzumu alkoholu so všetkými negatívnymi dôsledkami, nezriedka až po stav delíria či epileptický záchvat, teda stav vyžadujúci ďalšiu hospitalizáciu. Taktiež závažnosť konania obžalovaného - hrubé vulgárne správanie, bezdôvodné podozrievanie z nevery, žiarlivostné výstupy, oplývavosť, ponižovanie, psychický nátlak, odopieranie spánku, vyhrážky vyskočením z balkóna, neustále obťažovanie v práci, vzrastajúca agresivita, vyhrážanie použitím násillia a zbrane (ohrablo či kladivo) mali stupňujúcu tendenciu. Tieto skutočnosti sú zrejme z výpovede poškodenej U. Š., svedkyne K.. E. F., čiastočne i K. S. a vyplývajú tiež z výpisov zo záznamov zdravotnej dokumentácie obžalovaného, ktoré sa nachádzajú v znaleckom posudku znalcov z odvetvia psychiatrie.

Vychádzajúc z týchto údajov bolo preukázané, že obžalovaný od konca decembra r. 2011 do 6.3.2012 absolvoval dobrovoľnú kompletnú protialkoholickú liečbu v CPLDZ Považský Chlmec; v roku 2014 chodil na ambulantné kontroly k K.. E. F. a počas doby od 31.7.2014 do 13.11.2014 bol zasa hospitalizovaný v Psychiatrickej liečebni Sučany. Ďalej bol hospitalizovaný na Psychiatrickej klinike v Martine od 30.3.2015 do 15.4.2015 s diagnózou odvykací stav s delíriom. Posledná ambulantná psychiatrická kontrola sa uskutočnila dňa 8.6.2015. Poškodená bola na psychiatrickej ambulancii prvýkrát vyšetrená 2.8.2013, kde sa dostavila na doporučenie neurologičky a následne sa podrobila kontrolám 16.8., 8.10. a 10.12. roku 2013, kedy sa už uvádza diagnóza depresívna porucha. Na kontroly chodievala aj počas rokov 2014 a 2015. Na základe uvedených skutočností i v kontexte s výpoveďou poškodenej na hlavnom pojednávaní a výpoveďami svedkyne K.. E. F. J. súd upravil skutkovú vetu v časti doby páchania činu "od presne nezisteného dňa od roku 2013", nakoľko síce je úplne zrejme, že problémy s nadmerným užívaním alkoholu sa u obžalovaného vyskytovali minimálne od roku 2011, avšak až v priebehu roku 2013 pomery

v spolužití obžalovaného a poškodenej prerástli do takého stavu, že poškodená bola nútená vyhľadať pomoc psychiatra. Poškodená U. Š. v tomto smere zdôrazňovala, že vážne problémy v správaní manžela sa vyskytli až počas mesiacov jún a júl roku 2015 tzn. v období približne dvoch mesiacov predtým ako bol vzatý do väzby. Rozhodne namietala tvrdenia obžaloby, že ide o obdobie od roku 2011. K tomuto vypovedala, že v prípravnom konaní rok 2011 spomínala pri výpovedi u vyšetrovateľky ako čas, odkedy začal manžel vo väčšej miere požívať alkohol a nie ako dobu, od ktorej mala byť týraná. Vyšetrovateľka ju hneď na začiatku určila ako psychicky týranú osobu, na základe toho napísala za ňu slohovú prácu a na základe dvoch mesiacov to vyhodnotila ako od roku 2011. Na výslovnú otázku však poškodená súdu nevedela vysvetliť aký dôvod by mala vyšetrovateľka k takémuto postupu. Naopak na prvom hlavnom pojednávaní výslovne uviedla, že jej výpoveď zo dňa 23.7.2015 bola pravdivá. Tvrdenie poškodenej o období dvoch mesiacov - jún a júl 2015 je zjavne účelové a vykonštruované s cieľom čo najmenej poškodiť obžalovanému resp. pomôcť mu, aby sa vyhol hroziacemu trestu. Z vykonaných dôkazov vyplýva, že obžalovaný bol naposledy pred vzatím do väzby hospitalizovaný na Psychiatrickej klinike v Martine v období od 30.3.-15.4.2015. Podľa výpovede K.. E. F., v čase po hospitalizácii (apríl, máj a jún 2015) chodil na kontroly a v tomto období to bolo v poriadku. Stav bol zlepšený do júna, ale v júli prišlo na pitie a znova sa vrátili tie ťažkosti - alkohol a žiarlivosť. Obžalovaný bol u nej naposledy na kontrolu 8.6.2015, kedy to bolo ešte v poriadku. Výpovede poškodenej, že popisované správanie manžela malo prebiehať iba v mesiacoch jún a júl sú potom absolútne nelogické, keďže trestné oznámenie podávala dňa 30.6.2015. Vzhľadom na absenciu výslovného poučenia poškodenej o práve odoprieť vypovedať v zmysle § 130 ods. 1 Tr. por. však nebolo možné na hlavnom pojednávaní prečítať zápisnicu o jej výsluchu z prípravného konania zo dňa 23.7.2015 za účelom odstránenia a vysvetlenia rozporov vo výpovediach.

Obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní ku spáchaniu činu nepriznal a využil právo odoprieť vypovedať. V procesnom postavení obvineného v podstate vypovedal, že 43 rokov riadne pracoval, avšak potom ako mal zdravotné problémy a odišiel na invalidný dôchodok postupne upadal do depresie, ktorú riešil požívaním alkoholu. Absolvoval aj dvakrát protialkoholické liečenia, no vždy keď sa vrátil domov začal znova piť. Pripustil, že medzi ním a manželkou vznikali problémy ako v každom manželstve. Tým, že bol pod vplyvom alkoholu tieto problémy nezvládal a veľakrát bol voči nej dosť vulgárny. Je pravdou, že keď si vypije, tak jej vykrikuje vulgárne nadávky, žiarli na ňu, chodí za ňou do práce v J.. Pár krát bol za ňou opitý a je možné, že jej nadával pred zákazníkmi. To, že jej mal povedať, že je piča, kurva, kurví sa, kde má toho kokota, čo ju preťahuje jej povedal iba jeden krát. Že mal poškodenú fyzicky napádať, dávať jej údery do tváre, aj päťami alebo zauchá si nepamätá. Chodí spávať s lampášom, keby náhodou potreboval ísť na WC a preto je možné to čo uvádzala manželka, že jej svieti baterkou do tváre a budí ju. Keď je pod vplyvom alkoholu vtedy si veci nepamätá. Môže byť, že týmto správaním voči manželke jej spôsobuje stres, psychické utrpenie, a že ju týmto trápi. Má vedomosť, že manželka navštevuje psychiatrickú K.. F.. Nie je pravda, že mal na manželku vytiahnuť sekeru a povedať, že jej odtne hlavu. Pamätá si, že sa hádali a v rámci toho povedal, že bude lietať sekera. Je ochotný dobrovoľne sa podrobiť protialkoholickému liečeniu, lebo si je vedomí, že všetky jeho problémy pramenia z toho, že požíva alkohol. Táto situácia ho veľmi mrzí a svoje konanie ľutuje. Pokiaľ obhajoba namietala prečítanie zápisnice o výsluchu obvineného v štádiu prípravného konania s tým, že z obsahu zápisnice nie je zrejmé, ktorý deň bol vykonaný výsluch, či to bolo dňa 22.7. alebo 23.7.2015, súd takúto námietku považoval za neopodstatnenú. Napriek zrejmým nepresnostiam údajov uvedených v písomnom vyhotovení zápisnice súd nemal žiadne pochybnosti, že sa jednalo o výsluch obv. S. Š. po vznesení obvinenia dňa 23.7.2015. S námietkou obhajoby sa nestotožnil ani odvolací Krajský súd v Žiline.

Obžalovaného zo spáchania činu usvedčuje výpoveď svedkyne poškodenej U. Š., čiastočne svedkyne K. S., K.. E. F. a závery znaleckých posudkov znalcov z odvetvia psychiatrie a odboru psychológie. Pokiaľ ide o výpoveď svedkyne poškodenej U. Š., ktorá je manželkou obžalovaného, táto na hlavnom pojednávaní aj po zrušení rozsudku prvostupňového súdu zo dňa 10.3.2016 opakovane zdôrazňovala, že trestné oznámenie na manžela podávala iba z toho dôvodu, že chcela, aby mu bola nariadená protialkoholická liečba, pretože nadmerne požíval alkoholické nápoje a z toho pramenili všetky problémy. Podľa nej začal obžalovaný vo väčšej miere požívať alkohol v roku 2011, pričom v decembri dostal epileptický záchvat a následne absolvoval 3-mesačné protialkoholické liečenie v Považskom Chlmci. Zamestnávateľ ho zobral naspäť do práce a zamestnaný bol až do roku 2015, kedy išiel na invalidný dôchodok. Pokiaľ ide o jednotlivé konania ako sú uvedené v obžalobe poškodená vypovedala, že to, že mu je neverná, boli posledné dva mesiace, každý deň aj niekoľko krát. Začalo to v J., kde pracovala v pekárni a tam za ňou chodil aj niekoľkokrát denne. Prišiel pred pult ako zákazník a hovoril jej rôzne

vulgarizmy, že ty piča, kde máš toho kokota, čo ťa trtká a pod.. Tiež jej telefonoval, pľul na ňu, hádzal po nej peniaze, kopal do dverí. Hanbila sa, lebo tam chodilo veľa ľudí. Doma jej stále nadával pokiaľ bol opitý. Tiež napr. sedel oproti nej a pľul, pritom jej nadával ty kurva, piča. Chodil a pľul, aj stále nadával, pokiaľ bol opitý. Nie je pravda, že ju udieral. Fyzicky ju teda nenapadol. Keď sa raz hádali tak povedala, že mu dovedie buzerantov a obžalovaný na to povedal, nech ich dovedie a poodtína im hlavy. Potom išiel do pivnice a doniesol nejaké ohreblo alebo kladivo. Je tiež pravdou, že v noci chodil po byte s baterkou, alebo si sadol s tou baterkou na posteľ. Rušilo ju to, potom nemohla spať. Keďže chodila do roboty bola nevyspatá. Podľa nej to z jeho strany nebolo vedomé, lebo mal poruchu mozgu. Stalo sa, že si dal stoličku na balkón, že vyskočí. Strach z neho nemala. Ten stav by popísala tak, že nevedel čo robí, bol nepríčetný. Z výpovedí poškodenej U. Š. pred súdom je zrejmé, že táto sa snaží zľahčovať, zmiernovať či dokonca ospravedlňovať konanie obžalovaného a vyjadruje sa tým spôsobom, že chcela dosiahnuť iba nariadenie protialkoholického liečenia. Jeho správanie nepocítovala ako týranie, ale ako správanie chorého človeka. Keby vedela, že manželovi hrozí taký vysoký trest, nepodávala by trestné oznámenie. Z vyjadrení poškodenej je celkom zrejme jej snaha obžalovanému pomôcť zmierniť trest resp. ho zbaviť viny a pritom si neprivodiť trestné stíhanie za krivú výpoveď. O účelovom prispôbovaní jej výpovedí svedčí i skutočnosť, že na hlavnom pojednávaní dňa 2.6.2016 zasa zmenila svoju výpoveď, keď tvrdila, že v roku 2013 začala chodiť na psychiatriu preto, že ťažko ochorel ich syn N. Š., o čom má aj potvrdenie od K.. F.. Na prvom hlavnom pojednávaní dňa 4.2.2016 pritom k návšteve psychiatrickej ambulancie v roku 2013 vypovedala, že to bolo z dôvodu, že to už psychicky nevládala. Prišla z práce, kde bola 8 hodín a on (obžalovaný) bol doma opitý, nemohla spať. O tom, že mala mať psychické problémy kvôli chorobe syna nehovorila. Podľa výpovedí K.. E. F. a jej lekárskeho záznamov bola poškodená v psychiatrickej ambulancii evidovaná pre reaktívnu depresívnu poruchu spôsobenú nadmerným stresom. Bolo to kvôli problémom v rodine - s manželom a tiež so synom. Syn mal byť operovaný na pankreas ešte v roku 2013 (záznam pri kontrole dňa 8.10.2013). Svedkyňa síce potvrdila, že psychické problémy boli spôsobené nadmernou psychickou záťažou i kvôli synovi, avšak tento problém uvádzala iba pri začiatku liečby poškodenej. Následne sa vyjadrovala už len k riešeniu problémov s manželom t.j. nadmerný konzum alkoholu, čo bolo už od začiatku - od augusta 2013; opakované hospitalizácie a ústavné liečenie obžalovaného, s následným skorým porušením abstinencie, delirantné stavy, žiarlivosť už od marca 2014 a v roku 2015 i problémy v zamestnaní, obťažovanie, podozrievanie z nevery a pod.. Je teda zrejme, že príčinou psychických problémov poškodenej určite neboli prioritne zdravotné problémy syna, ale konanie obžalovaného. Svedčia o tom aj nižšie uvádzané závery znaleckých posudkov, pričom znalci pri ich vypracovaní vychádzali jednak z vlastných vyšetrení poškodenej ako i z obsahu jej zdravotnej dokumentácie.

Podľa záverov znaleckého posudku o vyšetrení duševného stavu poškodenej U. Š. pod č. 52/2015 bolo preukázané, že u menovanej znalci zistili posttraumatickú stresovú poruchu. Svedkyňa poškodená mohla správne vnímať konanie obvineného a jej ovládacie a rozpoznávacie schopnosti boli nenarušené. Nebola u nej zistená závislosť na alkohole ani iných psychotropných látkach. Vývoj osobnosti bol poznačený negatívnymi zážitkami v detstve. Otec bol ťažký alkoholik a poškodená bola opakovane vystavená traumatickým zážitkom. Do roku 2013 bola vcelku kompenzovaná. Od roku 2013, kedy bola prvý krát psychiatricky vyšetrená došlo k destabilizácii osobnosti v súvislosti s narastajúcimi problémami v manželstve. Destabilizácia osobnosti sa prejavovala neurovegetatívnou a depresívnou symptomatikou. V popredí bola nespavosť, bolesti hlavy, búšenie srdca, pocity nedostatku dychu, tlaku na hrudi, dyspeptické ťažkosti, úzkostno-depresívne ladenie. Tieto prejavy boli napriek liečbe prakticky stále, len minimálne variovali, nakoľko situácia v manželstve sa postupne zhoršovala. S permanentným alkoholizovaním manžela došlo k narastaniu a prehĺbeniu maladaptívnych prejavov, s obviňovaním z nevery, osočovaním, znevažovaním, diskreditáciou pred verejnosťou i v zamestnaní, s narastaním agresie verbálnej i fyzickej. Uvedené predstavovalo závažný stresogénny faktor. K uvedenej symptomatike sa pridružili ďalšie príznaky ako permanentné obavy a strach o budúcnosť, strach o zamestnanie, myslenie úzko zamerané na stresovú situáciu s oživovaním zážitkov z konfliktných situácií, pokles koncentrácie, pocity zlyhávania, nedostatku sebadôvery a bezradnosti, narastanie úzkosti, strachu a celkovej neistoty. Táto symptomatika presahuje dekompenzáciu osobnosti a nesie už znaky posttraumatickej stresovej poruchy. Vlekly stres, vyplývajúci z konfliktov, obviňovania, vulgárneho správania, vyhrážok, agresivity, so strachom o vlastný život predstavuje významnú stresovú situáciu takej intenzity, že u poškodenej došlo k rozvoju akútnej stresovej poruchy. Táto symptomatika bola rozvinutá v sledovanej dobe a kulminovala v poslednom období. Znalci pri aktuálnom vyšetrení (dňa 6.8.2015 pozn.) konštatujú postupnú redukciu príznakov stresovej poruchy s odznením príznakov po vymiznutí stresovej situácie, vzatí manžela do väzby s nádejou na vyriešenie prípadným

protialkoholickým liečením. Došlo k zlepšeniu nálady, spánku, aktivity, výkonnosti a sociálneho fungovania. Pretrvávala ešte emočná labilita, určitá citlivosť na vonkajšie faktory, obavné pocity a pocity neistoty. Znalci sa vo svojom písomnom znaleckom posudku v rámci psychopatologického rozboru veľmi podrobne zaoberali príčinami psychických problémov poškodenej, ktoré viedli k špecifikovaným neurovegetatívnym a depresívnym symptómom a postupne až k rozvoju posttraumatickej stresovej poruchy. Zo znaleckého posudku nevyplývajú žiadne zmienky o tom, že by znalci v tejto súvislosti pripisovali nejaký podstatnejší význam uvádzaným zdravotným ťažkostiam syna poškodenej. Naopak, ich vyjadrenia sa týkali takmer výlučne spojitosti so správaním obžalovaného.

Svedkyňa K. S. vo svojich výpovediach pred súdom uviedla, že je kolegyňou poškodenej, nakoľko pracujú v J., v predajniach, ktoré sú oproti. Majú kamarátsky vzťah. Problémy s obžalovaným začala v J. registrovať od mesiaca jún 2015. Potvrdila, že videla ako obžalovaný chodil poškodenú obťažovať - ukazoval jej vulgárne gestá, hovoril, že sa chodí kurviť, nadával vulgárne, prišiel tam aj sedemkrát za deň. Poškodenú obťažoval a táto sa bála o robotu. V obchode to riešili aj SBS-kári, ale títo sa ho báli, lebo bol nepríčetný. Po prečítaní časti zápisnice o výsluchu svedkyne z prípravného konania zo dňa 23.7.2015 za účelom odstránenia rozporov vo výpovediach navyše uviedla, že je pravdou, že obžalovaný vykrikoval poškodenú, že je kurva, piča, že sa kurví. Kričal, kde má toho kokota, s ktorým sa kurví, aj na U. pľul, hádzal po nej peniaze. Tiež jej každý deň telefonoval na mobil. To, že obžalovaný robí doma bordel vie od poškodenej z počutia. Poškodená jej však nehovorila, že ju manžel bije. Nevie prečo je to uvedené v jej výpovedi. To, že ju budil baterkou je pravda. Tiež je pravda, že poškodená bola psychicky na dne. Toto sa vlastne začalo, keď obžalovaný prišiel z liečenia, vysadil lieky a začal znova piť. U. jej hovorila, že bol na protialkoholickom liečení, nevie ale kedy presne prišiel z liečenia, ani kde bol na liečení. Poškodená jej tiež hovorila, že to už nie je normálne, že doma trpia a on ju psychicky týra. Z časti ide síce o dôkaz sprostredkovaný („z počutia“) - pokiaľ ide o tú časť výpovede, že obžalovaný poškodenú budí, svieti jej baterkou do tváre, robí doma „bordel“, avšak nie je dôvod, aby súd neuveril výpovedi svedkyne, keďže ide o konkrétne skutočnosti, ktoré obdobne popisovala i samotná poškodená. Rovnako svedkyňa záverom svojej výpovede v prípravnom konaní uviedla, že jej U. spomínala, že obžalovaného zobrala záchranka, keď si chcel siahnuť na život tak, že chcel vyskočiť z balkóna. Nepochybne ide o informáciu, o ktorej sa svedkyňa mohla dozvedieť len sprostredkované od poškodenej. I preto jej výpovede možno považovať za vierohodné.

Pokiaľ ide o objektívnu stránku skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Tr. zákona, táto okrem fyzického týrania upravuje i týranie psychické. V prejednávanej veci ide práve o psychické týranie, čo súd vyjadril aj v právnej vete výrokovej časti rozsudku. Poškodená vo svojich výpovediach na hlavnom pojednávaní vylúčila, že by malo dochádzať i k fyzickým útokom zo strany obžalovaného voči nej. Podľa záveru súdu sa obžalovaný nepochybne svojím konaním dopúšťal voči manželke U. Š. psychického týrania, hoci to poškodená v štádiu súdneho konania popierala. Jednoznačnými dôkazmi, ktoré neboli žiadnym spôsobom spochybnené sú tiež výsledky znaleckého dokazovania. Znalec z odboru psychológie PhDr. Ján Šútovec, PhD., na základe vyšetrenia poškodenej, ktoré sa uskutočnilo dňa 5.8.2015 v záveroch znaleckého posudku okrem iného konštatoval masívne známky psychickej traumatizácie s tým, že poškodená sa manžela bojí, ale nemá tendenciu mu úmyselne škodiť. Svedkyňa K. E. F. lekárka z Psychiatrickej a protidrogovej ambulancie v Martine zasa potvrdila, že poškodená je u nej evidovaná ako pacientka od 2.8.2013. Je liečená pre reaktívnu depresívnu poruchu spôsobenú nadmerným stresom. Porucha bola tak intenzívna, že si vyžadovala farmakologickú liečbu. V podstate vypovedala, že s poškodenou riešili problémy s jej manželom - nadmernú konzumáciu alkoholu, žiarlivosť, podozrievavosť, poruchy správania, sklony k agresivite a obťažovanie v práci. Poškodená mala nasadenú antidepresívnu liečbu a lieky na upokojenie. Na otázku, či môže na základe vyšetrení poškodenej vyjadriť svoj názor, či sa jej javilo, že poškodená je týraná, odpovedala, že pokiaľ by týranie chápala ako úmyselné konanie, vedome niekomu ublížiť, tak nie, ale obťažovaním, správaním manžela bola. K tomuto vyjadreniu je potrebné poukázať na závery vyšetrenia duševného stavu obvineného znalcami z odvetvia psychiatrie, ktorí u neho vylúčili stav nepríčetnosti v čase spáchania trestnej činnosti. Jeho rozpoznávacíe schopnosti boli intaktné, teda nenarušené a ovládacie schopnosti boli znížené iba v miere nepodstatnej v dôsledku požitia alkoholu. Prekonané deliriozne stavy boli krátkodobého, prechodného charakteru a po adekvátnej liečbe odzneli bez rezíduí. Obžalovaný bol v prípade akútneho - deliriozneho stavu hospitalizovaný a po preliečení z hospitalizácie prepustený. Znalci tiež vylúčili chorobnú žiarlivosť t.j. poruchu myslenia na úrovni bludu. Zistený bol ďalej ľahký stupeň deteriorácie intelektových schopností a depravačné zmeny osobnosti, nie však takého stupňa, aby podstatným spôsobom narušili jadro osobnosti. Pokiaľ teda poškodená obhajovala konanie

obžalovaného tým, že tento mal poruchu mozgu, bol chorý, nepríčetný, nevedel čo robí, nezodpovedá to realite, nakoľko stav vymiznutia ovládacích a rozpoznávacích schopností bol znalcami vylúčený.

Z uvedených skutočností celkom jednoznačne vyplýva, že konanie obžalovaného nie je možné hodnotiť iba ako „bežné manželské nezhody“ či "konanie chorého človeka", ale konanie, ktoré napĺňa znaky zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Tr. zák., a to formou psychického týrania. U poškodenej boli znalcami zistené a preukázané vážne následky na jej duševnom zdraví - rozvoj posttraumatickej stresovej poruchy, ktorá sa prejavovala vyššie popísanou symptomatikou. Poškodená musela vyhľadať odbornú pomoc psychiatra v auguste roku 2013 a od tej doby sa podrobila pravidelným kontrolám a farmakologickej liečbe. V danom prípade nejde o duševnú poruchu, ktorá by vznikla na základe konkrétneho jednorazového traumatizujúceho zážitku poškodenej, ale jej rozvoj nastal v dlhšom časovom horizonte, v priamej súvislosti so stupňujúcim stresom spôsobovaným konaním obžalovaného - najprv "iba" nadmerný konzum alkoholu, vulgarizmy, odopieranie spánku, sexuálne narážky, neskôr i obťažovanie v práci a na verejnosti, ponižovanie, oplúvanie, bezdôvodné žiarlivostné prejavy, či vyhrožovanie samovraždou. Ako konštatovali znalci pri vyšetrení poškodenej, jej psychický stav sa zlepšil po vymiznutí stresovej situácie - vzatí manžela do väzby s nádejou na vyriešenie prípadným protialkoholickým liečením.

Vzhľadom na vykonané dôkazy možno uviesť k vyjadreniam poškodenej, že podávala trestné oznámenie len preto, aby bolo obžalovanému nariadené protialkoholické liečenie, že ide o postoj jednoznačne účelový, pričom takéto vyjadrenie je nelogické a z právneho hľadiska irelevantné. Ako súd uviedol v predchádzajúcich častiach odôvodnenia, obžalovaný bol pred vzatím do väzby hospitalizovaný na Psychiatrickej klinike v Martine v období od 30.3.-15.4.2015, následne sa dostával na kontroly do ambulancie K.. E. F., pričom jeho stav bol zlepšený a posledná kontrola sa uskutočnila 8.6.2015, kedy bol ešte v poriadku. Za povšimnutie stojí i záznam z kontroly na PA dňa 2.7.2015 (uvedený na strane 5 znaleckého posudku č. 52/2015), kedy poškodená udávala, že sa má horšie, manžel začal piť, chodí ju obťažovať do zamestnania, podala trestné oznámenie a nič sa nerieši, je deprimovaná, v beznádejnej situácii. Poškodená bez pochybností vedela, že obžalovaný predtým absolvoval niekoľko psychiatrických hospitalizácií kvôli problémom s alkoholom, bol vedený na psychiatrickej ambulancii, dvakrát absolvoval aj kompletnú odvykaciu liečbu (v CPLDZ Považský Chlmec a PL Sučany), pričom sama potvrdila, že napriek tomu vždy po niekoľkých dňoch abstinenciu porušil a znovu začal požívať alkohol. Je potom otázne, akým spôsobom by mala všetky problémy obžalovaného sama o sebe vyriešiť iba ďalšia protialkoholická liečba, hoc i nariadená súdom. Tvrdenia poškodenej, že obžalovaného vnímala iba ako chorého človeka, ktorý sa potreboval liečiť možno považovať za absolútne nevierohodné, keďže je absurdné argumentovať, že zabezpečenie poskytnutia zdravotnej starostlivosti by sa malo riešiť podaním trestného oznámenia. Podanie trestného oznámenia určite nebolo jedinou objektívnou možnosťou, ktorou poškodená mohla dosiahnuť vyriešenie situácie v jej spoložití s obžalovaným, pokiaľ by skutočne bol problém iba v rovine zdravotného stavu obžalovaného a jeho závislosti na alkohole.

Výpoveď svedkyne Q. Š. - dcéry obžalovaného a poškodenej súd nepovažuje za taký dôkaz, ktorý by spochybnil či vyvrátil tvrdenia obžaloby. Svedkyňa síce vypovedala, že rodičia viedli vždy riadny život, vrátane obdobia rokov 2014 - 2015, ale nebývala s nimi v spoločnej domácnosti už 8 rokov a navštevujú sa iba nepravidelne, málokedy. Problémy medzi rodičmi nezaznamenala a nevie, že by navštevovali nejakých doktorov. Matka jej povedala, že otec začal požívať alkohol, prestal brať lieky, ale to je všetko. Tiež spomínala, že začal chodiť za ňou do práce, vykrikovať jej tam, otravovať, tak na základe toho podala trestné oznámenie. Zo spoločnej domácnosti odišla preto, lebo si našla vlastné bývanie. Osobne nebola svedkom konkrétnejších hádok, incidentov a podobných udalostí medzi rodičmi, len normálne rodinné nezhody. Výpoveď svedkyne je v zjavnom rozpore s objektívne preukázanými skutočnosťami ako sú napr. psychické problémy poškodenej vyžadujúce psychiatrickú liečbu, závislosť obžalovaného na alkohole, či jeho opakované hospitalizácie. Je nepravdepodobné, že by svedkyňa o takýchto závažných okolnostiach nemala vedomosť, hoci sa s nimi poškodená zdôverila napr. i kolegyni v práci. Snaha svedkyne vypovedať do určitej miery "neutrálne" je však pochopiteľná vzhľadom na rodinný vzťah k obojstranným stranám. Sama poškodená pritom vo svojej výpovedi uviedla, že to správanie obžalovaného trápi aj ich deti.

Pokiaľ prokurátor navrhol súdu na zváženie doplnenie dokazovania opätovným výsluchom svedkyne K.. E. F. a znalca PhDr. Jána Šútovca, súd tieto návrhy nepovažoval za dôvodné. Ako súd uviedol v

predchádzajúcich častiach odôvodnenia, otázka podstatných príčin, ktoré viedli k psychickej poruche u pošk. U. Š. bola podrobne riešená v písomne vypracovaných znaleckých posudkoch, o ktorých správnosti a úplnosti nevznikli žiadne dôvodné pochybnosti, ktoré by bolo potrebné odstrániť prípadným ďalším dokazovaním.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Tr. zák., v zmysle ktorých trest má jednak zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň má vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Z uvedených ustanovení Trestného zákona vyplýva, že základnými funkciami trestu sú funkcie represívna, výchovná ako aj preventívna, vo forme individuálnej a generálnej prevencie. Súd prihliada najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

K hodnoteniu osoby páchatela mal súd preukázané v podstate rovnaké skutočnosti ako v čase vyhlásenia prvého odsudzujúceho rozsudku zo dňa 10.3.2016. Obžalovaný S. Š. doposiaľ nebol súdne trestaný a nemá ani záznamy o postihnutí za priestupok. Súd u neho zohľadnil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona tzn., že pred spáchaním činu viedol riadny život a nezistil žiadne príťažujúce okolnosti v zmysle § 37 Tr. zákona. Po vyhodnotení osoby páchatela, jeho doterajšieho života ako i okolností prípadu - najmä spôsobu spáchania činu, jeho následku a zohľadňujúc tiež prevahu poľahčujúcich okolností súd ukladal trest odňatia slobody na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere troch rokov. Uložený trest súd považoval za primeraný jednak závažnosti činu ako i pomerom páchatela a možnostiam jeho nápravy. Uložený trest odňatia slobody aj v spojitosti s ukladaným ochranným opatrením podľa záveru súdu dostatočne naplní i represívny a preventívny účel trestu. Hoci pri takejto výmere trestu odňatia slobody ešte prichádzala do úvahy i možnosť podmieneného odkladu výkonu trestu s probačným dohľadom, podľa presvedčenia súdu by prípadný podmienený trest nevedol k naplneniu účelu trestu, a to najmä z pohľadu preventívneho pôsobenia. Ako súd konštatoval v predchádzajúcich častiach odôvodnenia, u obžalovaného ide o páchatela, ktorý sa trestnej činnosti dopúšťal voči osobe blízkej - manželke, s ktorou žil v spoločnej domácnosti. Minimálne od roku 2011 sa u neho jedná o pravidelné a nekontrolovateľné požívanie alkoholu, chorobnú závislosť, bez čo i len náznakov zlepšenia po opakovaných hospitalizáciách ako i dvoch kompletných protialkoholických liečeniach. Dobrovoľné ústavné liečenia síce absolvoval, avšak abstinenciu vždy porušil už po pár dňoch. Nie je preto dôvodné predpokladať, že v prípade uloženia trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu by obžalovaný bol schopný viesť riadny život, nepožívať alkohol a dodržiavať prípadné obmedzenia a povinnosti vyplývajúce z probačného dohľadu. Keďže obžalovaný pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, súd ho s poukazom na ust. § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Vykonanými dôkazmi, vrátane skúmania duševného stavu obžalovaného znalcami z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný trpí syndrómom závislosti na alkohole, pričom v minulosti bol opakovane kvôli problémom s užívaním alkoholu psychiatricky hospitalizovaný a podrobil sa aj dobrovoľnej odvykacej liečbe. V čase spáchania trestnej činnosti bol pod vplyvom účinkov alkoholu. Podľa vyjadrenia súdnych znalcov je pobyt obžalovaného na slobode pre spoločnosť nebezpečný v prípade, ak bude v užívaní alkoholu pokračovať. Vzhľadom na túto skutočnosť súd v zmysle § 73 ods. 2 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. v spojení s § 74 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému uložil popri treste aj ochranné opatrenie - ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou, ktoré potrvá kým to bude vyžadovať jeho účel.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Martine do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.